

Šolsko glasilo CKSG Portorož * Letnik XIX * Številka 1 *
POMLAD/POLETJE 2019

PORTOROŠKE RIBICE

Vsebina

RAZMIŠLJANJA	4
NAPOJ ZA NESMRTNOST	7
VSE JE ZAPISANO V ZVEZDAH	7
DOBRO JE PREMAGALO ZLO	7
ŠOLA Z DEVETIMI – IN KDO SO TO	8
NIČ NI VEČNO	9
CKSG MOJA ZGODBA	10
JESENSKA SIMFONIJA	12
KNJIGA JE	16
POVODNI MOŽ	18
SKUPINSKE KRATKE ZGODBE	19
NAJBOLJ ZANIMIVO POTOVANJE	21
ŽIVLJENJE	22
KNJIŽNICA	23
KAJ SESTAVIJO ČRKE	23
DOŽIVLJAJSKI SPIS	24
MOJ SPOMIN IZ OTROŠTVA	26
OČI	26
Vstop v preteklost	27
Skrivnostni fant	29
DRAMSKI TEKST	32
SKRIVNOSTNI FANT	32
Zver se je pojavila v Portorožu	35
SAMA	36
NAPAD KITAJSKEGA ZMAJA	37
RAK IN OPICA V POBEGU	37
ŽAN ŽAK'S DIARY DNEVNIK ŽAN ŽAKA	38
MOJ SVET	39
NA POTI:	41
POTOVANJE V NEZNANO	41
NARAVA	42
TEMNA STRAN SONCA	43
ZGODBA O NEVIHTI	44
KO SO PADLE MASKE	45
PESEM KI REČE KONEC	46

UVODNIK

KONEC IN ZAČETEK

STAVIM, DA VSI VESTE, KAJ POMENI KONEC.

TO NI KONEC, TO JE ZAČETEK.

ZAČETEK ČESA?

NE VEM.

MOGOČE ZAČETEK RAZPRAVLJANJA O KONCU.

»KAJ JE KONEC, ČE NE NOV ZAČETEK?«, TA STAVEK SEM KDAJ PA KDAJ SLIŠALA
TU PA TAM, AMPAK IMA SMISEL?

VSE SE PREJ ALI SLEJ KONČA, AMPAK VSE SE PREJ ALI SLEJ ZAČNE.

TOREJ MISLIM, DA IMA SMISEL.

IN ZDAJ?

ZAKAJ NE BI GOVORILI O ZAČETKU.

STAVIM, DA VSI VESTE, KAJ JE ZAČETEK.

TO NI ZAČETEK, TO JE KONEC.

KONEC ČESA?

NE VEM.

OTOK

Na otoku je lepo,
ker tam sadim repo.
Tam so živali,
ki smo se jih vsi bali.
Med drevesi lepo spim,
a naenkrat zavoham dim.
Je to bil izbruh?
Ali se jezažgal domači kruh?
Zdaj sem postal lačen,
zaradi hrane sem bolj privlačen.
Zvečer so oblaki prekrili luno,
takrat zagledal sem laguno.
Tudi če je prekrit s stepo,
na otoku je vse lepo.

Aleksander Saša Čikić

RAZMIŠLJANJA

ključne besede: svet, sreča, misel, prijatelj, kultura, resnica, smeh, voda, življenje

Življenje je voda. Voda je življenje in sreča. Voda teče tiho kakor življenje.
Življenje

teče tiho, mirno ali živo, kakor voda. Voda je živa, lahko je mrtva.

Voda je moč. Moč je sreča.

Sreča živi kakor voda in življenje.

Življenje pronica kakor voda. Pronica tiho, hitro in počasi.

Kakor sreča lahko kaplja in kaplja. Tudi življenje počasi kaplja kakor voda.

Voda, sreča in življenje imajo iste lastnosti, vse pronica počasi.

Če nisi pozoren, se bo vse izteklo prehitro.

Sreča pride in gre, voda se obnavlja, življenje pa ne, življenje kar gre.

Življenje živi počasi, kaplja kakor voda.

Ko se življenje izteče, takrat je konec sreče in konec vode, saj je te 75 % v telesu.

Žan Živec

Misli so kot voda v reki, tečejo, ne da bi se ustavile. Voda v reki naredi življenje, kaj pa misli? Misli same ne naredijo ničesar, ampak če jih izgovoriš, prinesejo veliko stvari: smeh, jok, srečo, nesrečo, prijateljstvo, kulturo in nešteto drugih stvari, ampak bodite previdni, da besede izrečejo resnico. Če besede lažejo, lahko drugi mislijo, da vi mislite stvari, ki jih ne. In konec koncev ... kaj je smisel teh misli? Najdite ga vi.

Kaja Torkar

Prijatelji vi edini ste na svetu. Življenje brez vas je tiho. Radi se skupaj smejemo in se

pogovarjamo. Brez vas prijateljev ni sreče. Brez vas ne moremo misliti.

Voda pomembna je za nas in kulturno se vsi vedemo.

Martin Poles

Prijatelj ti da srečo, sreča ti da misel, misel ti da kulturo
in s kulturo greš v svet.

Svet ti da vodo, ki jo piješ vsak dan.

Z vodo pride življenje, ki privre na plan.

Življenje, ki je veselo, prinaša smeh,

a včasih s smehom pride resnica, ki je trda kot oreh.

Ermin Zlatič

Sreča je, ko si vesel.

Sreča vsakemu nekaj drugega pomeni.

Sam sem srečen, ko mi uspe, za kar se trudim.

Erik Bajec

Prijatelj je človek, ki ti pomaga in s tem je dokazal svojo kulturo.

Človek, ki te sovraži in hoče cel svet, naj se zaveda, da ga sreča izda.

Človek ima dosti misli v življenju, misli, ki mu govorijo resnico.

Voda, ki prenaša srečo, da si lahko ljudje medseboj pomagajo.

In svet z dobrimi mislimi, bo prijatelj človeku ostal.

Aleksander Saša Čikić

NAPOJ ZA NESMRTNOST

Izumila sem napoj za nesmrtnost, ampak sem ga takoj uničila. Uničila sem napoj in vse, kar bi lahko pomagalo, da bi ga še kdo izumil, saj ne obstaja človek, ki si zasluži živeti za vedno.

VSE JE ZAPISANO V ZVEZDAH

Nič ni zapisano v zvezdah, saj ne vejo, kdo si in jih niti ne zanima, saj veliko od teh zvezd, ki jih vidimo, sploh ne obstaja več. To so samo žarki svetlobe mrtvega sonca, ki še vedno živijo kot spomin. Nekateri pravijo, da so se zvezde za njih odločile, kakšno bo posameznikovo življenje, drugi pravijo da se sami odločijo za vse. Jaz pa gledam zvezde na nebu in ne mislim na nič, samo na to, da so zvezde lepe. Zvezde so le spomin, ampak so lep spomin. So spomin tega česar ni več, spomin nečesa mrtvega, spomin konca.

DOBRO JE PREMAGALO ZLO

V videoigricah, ki jih igram, ko se mi nič ne ljubi (tam lahko skačem in plezam tako, da držim en sam gumb). Skoraj vedno sem nekdo, ki reši svet pred nešteto stvarmi, ki ga hočejo uničiti. To so lahko pošasti ali karkoli drugega, ni pomembno, saj je smisel igre to, da dobro premaga zlo. Torej lahko rečem, da sem neštetokrat rešila svet. In ja, vem, da je to doživljajski spis in bi morala opisati nekaj, kar se je zgodilo v mojem življenju in ne v življenju kakšnega junaka in igric, ampak v zgodbah skoraj vedno zmaga dobro, v resnici pa skoraj vedno zmaga zlo. Mogoče lahko povem nekaj primerov, ko zmaga dobro, ampak ne bom. Ker če jih povem se bom počutila slabo, ker vem, da se večina ljudi nebi strinjala z mano. Smešno... stavek sem začela tako, da bom opisala primer, ko dobro premaga zlo in sem končala s primerom, ko sama sebe prepričam, da ima zlo prav in zato sem obupala.

Če bi bili junaki iz zgodb taki kot jaz, če bi lahko v igricah naredila točno to, kar bi lahko naredila v resnici, potem bi tudi v igricah zmagalo zlo. Tako bi lahko bile zgodbe bolj resnične.

Kaja Torkar

ŠOLA Z DEVETIMI – IN KDO SO TO

Šola brez devetih spi

In kakšen spa privošči si kar za dva.

Ko deveta banda prihiti, sploh ne drvi, ker raje kriči kot milijon ljudi.

En deveti sploh ne kriči, niti ne hiti, ker ga sploh ni. Ker spet spi.

Ena deveta kar naprej teži in upa, da učitelja v šoli ni, saj on kar naprej teži, da se ne uči.

En deveti se šole v naravi boji, ker je močan za tri, lok polomi in učitelja okrivi.

En deveti se veliko smeji in dosti uči, zato petke dobi.

En deveti sploh ne spi, ker trenira za tri.

En deveti godrnja, zato ker se mu nič ne da.

En deveti igrice igra, čeprav se na njih ne spozna.

En deveti se igrati ne zna, drugo se mu pa ne da, ker angleško dobro zna, mu težim za dva.

Aja, ena deveta nam ostane, ampak ona v resnici deveta ni, devete le uči, za tri. Ker pravila iz SSKJ uči.

Aja, prijatelji. Malo za šalo, malo za res, le tisti, ki devete pozna, bo vedel kdo je ta pa ta.

Žan Živec

NIČ NI VEČNO

Začetek bi rad razčlenil na dve točki. Tako bom lažje prišel do zaključka razmišljanja, in sicer je v prvi točki nič in v drugi večno. No, pa začnimo.

Prva točka je nič. Kaj je sploh nič? Nič ni nič. Nič je vse, vse kar mislimo, je lahko samo nič. Vse, kar počnemo je lahko nič, nič je vse ali nič. No, naj grem malo na teorijo. Nič je tako univerzalna beseda. Na primer: Nič se mi ne da, nič nočem, za nič mi je šlo. Kot ste opazili, je nič največkrat negativno obarvan. A nič je lahko tudi pozitivna beseda, ampak samo v šali. Besedo nič uporabljam zelo veliko, ali pa se mi samo tako zdi. Zdaj pa k drugi točki, in sicer k besedi večno. Kaj je sploh večno? Ne vem. Večen je kamen, ampak še to ni res. Na zemlji sem šele petnajst let in nekaj mesecev a ne bom večno tukaj, ker nihče ni večen.

Zagotovo vem, da je nekaj večno. Spomin in znanje. Oboje lahko ves čas posodabljaš. Ves čas s enekdo spomni na nekaj in tako stvar postane večna. Še nekaj vam povem. Vse kar poznamo, ima nek določen rok trajanja. Vemo recimo, da se je prva svetovna vojna zgodila pred sto leti. In kako vemo, da se je to res zgodilo? Ker imamo dokaze, da se je to zgodilo. Za vse, kar se je zgodilo imamo dokaze.

In če zdaj ti dve točki povežemo skupaj in tako pridemo do zaključka. S tem bomo končali to debato, da nič ni večno. Kot smo ugotovili nič ni večno. Vse večno je lahko le misel, saj nima datuma, kdaj se je začela in kdaj se je končala. Naj zaključim s tem, da vse ostalo kar počnemo ima datum, le misel ga nima. Zato je misel večna. Ali pa ne.

Žan Živec

Ta naslov me spominja na sneg, ki pride in gre. Ali pa na življenje, rodiš se in na koncu umreš. Nič, kar si imel v življenju ni za večno.

Danes bom pisal o svojem rojstnem dnevu. Pred nekaj leti sem povabil sošolce na rojstni dan in prav ta dan je snežilo. Veliko staršev je pustilo avto na hribu, saj je cesta preveč drsela. Nekaj smo pojedli, se oblekli in se šli kepat in sankat. Zelo sem se imel lepo. Veliko prijateljev je med sankanjem padlo. Enega sem ponesreči sam potegnil s sank, ker sva se kregala, kdo jih bo uporabljal. Saj niso šle naprej in on se je drsal za njimi. To je bilo tako smešno, da sem se začel od smeha valjati po tleh. Kmalu sem se mu opravičil in spet sva se sankala vsak po

svoje. Ko smo se naveličali sankati, smo šli v hišo, kjer smo se igrali v moji sobi. Nastopil je čas za torto. Torta je bila sadna, na njej je bil narisana spyderman. Ko so vsi odšli, sem začel odpirati darila. Zelo sem jih bil vesel. Ta dan si bom zapomnil za vedno, ker je bil tako zabaven. Rad bi ga še kdaj ponovil.

Naslednji dan sem šel ven, da bi se malo sankal, ampak snega ni bilo več dosti. Zato zdaj, ko sneži, takoj tečem ven, kjer se sankam s prijatelji. Obožujem sneg! Trenutki na snegu bi lahko trajali večno.

Erik Bajec

CKSG MOJA ZGODBA

Ta zgodba ni nič posebnega. Je enaka kot vsaka druga zgodba. Začela se je, ko sem bil majhen, navaden otrok v tretjem razredu. Potem se je nadaljevalo... a nekaj se je zgodilo v tej zgodbi. Nekaj kar je za nekatere ljudi zanimivo, za druge drugačno in za tretje brezvezno. Konca v resnici še ne poznam, ker zgodba še ni končana.

Začela se je v tretjem EIS, ko sem bil novinec v šoli. Spoznaval sem druge učence, učitelje, številke in črke. Veliko smo se učili in ponavljali snov ter se tu in tam zabavali. Ko se je zahevnost učenja zvišala, smo več ponavljali in se manj zabavali. Spomnim se, da smo takrat imeli učitelja tomaža, ki je tudi zdaj prijazen človek. Ne spomnim se veliko, a spomnim se sošolcev. Skupaj v razredu smo bili jaz, Lian, Kaja, Žan in Bhajravi. Takrat sem bil bolj okrogel. Šestega razreda se absolutno ne spominjam. Morda le kakšne male delce, sicer pa nič. Kot da bi takrat bil v oblakih in se je polno spomina spremenilo v vodo, ki vsebuje nič.

Bolj se spominjam sedmega razreda. Takrat sem sicer imel slabše ocene, a kaj za to. Življenje je življenje, živi s tem. Spominjam se, da je bila šola v naravi zakon, zabaval sem se s sošolci. Takrat sem šel skozi težke čase v šoli in doma. Osmi razred mi ni bil zanimiv. Vem, da je letošnje leto moje drugo najboljšo šolsko leto, kar sem jih kdaj imel. Večinoma je mirno, zabavno, ni toliko sovraštva ali jeze, z eno besedo lahko rečem da je dobro. Zdaj sem v devetem razredu, to je moje sedmo leto v CKSG-ju. Osebnostno rečeno, je to leto eno najboljših kar sem jih kdaj imel in pika. Ni bilo nobenega pretepa, nesporazuma ali sovraštva. Ni bilo nobenih negativnosti v tem letu in upam da tako tudi ostane. Zame je to zelo mirno leto. In če zdaj izračunam, lahko rečem, da je vsako leto, ki je prišlo, bilo boljše od prejšnjega. Vesel sem, da je letošnje leto eno izmed boljših. Želim si, da bi tako bilo tudi v srednji šoli. Seveda, učitelje bom pa zelo pogrešal. In

moje prijatelje. Upam, da se bodo oni spomnili kdaj na mene. Če bo možno, jih bom prišel obiskat vsak mesec. To šolo bom pogrešal, ker so mi ljudje, ki tu delajo res izboljšali življenje. Boljše mi je biti v šoli kot doma. Zaključil bom z mislijo: Ta šola je stara že več kot sedemdeset let, je šola, v kateri je vredno biti. Vredno je biti z ljudmi, ki delajo v njej. Hvaležen sem, da sem del te šole že sedem let. Hvala, CKSG Portorož. In hvala tistim, ki so v njem.

Ermin Zlatić

Pred tremi leti: Nekega dne je mama prišla domov in mi je rekla, da bom mogel iti v šolo v Portorož, na CKSG.

Mislil sem si, da me bodo v šoli sošolci zafrkavali, ko jim bom povedal, saj so govorili, da gredo sem učenci, ki so neumni.. Ko sem jim povedal, niso rekli ničesar, le da upajo, da mi bo tam všeč in se bom imel lepo. Nastopil je prvi šolski dan, prejšnjo noč nisem nič spal, ker me je skrbelo. Ampak v oporo mi je bil Nejc, ker sem ga poznal že od prej. On mi je predstavil vse njegove prijatelje in smo se razumeli. Tudi z Indritom je bilo tako. Prvega leta na šoli se najraje spominjam, ker je bilo najbolj zabavno. Z Nejcem, Rumino in Indritom smo se dosti družili, včasih se nam je pridružil tudi Erik R. Nadelili smo si ime Kikiriki mafija.

Zdaj ni več tako, Indrit in Erik sta šla iz šole, Rumina ni več z nami v razredu. Zdaj se družim z Nejcem, s Kristjanom in Nejlo. Tako da je še zabavno.

Vesel sem, da sem prišel na to šolo. Vsi, ki mislijo, da je to šola za neumne, jim povem, da to ne drži. To je šola, kjer se z učitelji in učenci razumeš, vsi ti pomagajo.

Sedaj grem v srednjo šolo. Tam bom spet srečal Indrita in moje bivše sošolce. A to šolo bom pogrešal, težko jo bom zapustil. Pogrešal bom vse.

Res je, ta šola je posebna, ampak ni za neumne. V CKSG-ju spoznaš zelo prijazne in dobre ljudi.

Erik Bajec

JESENSKA SIMFONIJA

Gledam okolico, razmišljam, kaj bi naredil?

Pogledam še enkrat, ne vem, kaj bi storil.

Tako lepa, vredna občudovanja ...

Hvala bogu, da nisem šel spat.

Narava je tako lepa, svetla in zlata.

Čas tako hitro mineva, izgleda kot da vse tako hitro potuje.

Uležem se na svežo travo,

moj spanec še vedno miruje ...

Ermin Zlatič

Jesen prihaja.

Ptiči čivkajo.

Živali se skrivajo v naravi.

In polno listov je na tleh.

Jesen.

Leon Krbavčič Bandelj

Čas se spreminja, listje pa tudi.

Temperatura se niža, veter se viša.

Ptiči čivkajo, živali se skrivajo.

Nejc Kocjan

Zunaj je dosti smeti, avtov i veliko listja.

Ptički pojejo in listi padajo.

Ura hitro mineva.

Zunaj je svež zrak. Lahko se umiriš.

Zunaj nas jesen pozdravlja.

Lepo je zunaj.

Jesen prihaja in odhaja.

Martin Poles

Veliko listov na tleh.

Listov vseh možnih barv.

Drevesa brez listov.

Ni tako mrzlo, niti tako toplo.

Drevesa še imajo oklep.

Iz dimnikov dim še ne raste,

kar čudno je za take čase.

Ptice še čivkajo,

na jug še ne gredo.

Erik Bajec

Jesen ni prav lep čas,
a včasih privabi vse nas.
Listi po tleh in iglice na veji.
Živali na jesenski večerji.
Kostanji kar na tleh ležijo,
srne pa pred lovci bežijo.
Kar brez besed sem ostal,
drugim sem lešnike podal.

Aleksander Saša Čikić

KNJIGA JE ...

KNJIGA JE LIST, KJER SO ZAPISANE BESEDE.

KNJIGA JE STVAR, KI VSEBUJE BESEDE IN NAJLEPŠE ZAKLADE.

KNJIGA JE LEPA, TE POMIRI.

KNJIGA JE NAPISANA INFORMACIJA, KI JE RESNIČNA (NPR. O RASTLINAH, O SVETU ...). V KNJIGO LAHKO ZAPISUJEMO TUDI PESMI IN DRUGE IZMIŠLJENE ZGODBE.

KNJIGA JE PREDMET, KI NAM DA ZNANJE.

KNJIGA JE STVAR, KI JE SESTAVLJENA IZ LISTOV IN USNJA. NA PAPIRJU SO NAPISANE BESEDE, KI NEKAJ OPIŠEJO ALI NAM NEKAJ PRIPOVEDUJEJO.

KNJIGA JE POLNA LISTOV IN ZANIMIVIH BESED. VSAKA JE POSEBNA IN DRUGAČNA NA SVOJ NAČIN.

KNJIGA JE SKRIVNOSTNA ŠKATLA, V KATERI SE SKRIVA NEŠTETO ZGODB. NEKATERE SO RESNIČNE, DRUGE PA IZMIŠLJENE.

KNJIGA JE DOLGOČASNA STVAR Z LISTI.

KNJIGA JE ZLEPLJEN KUP LISTOV, STRANI, KJER JE NAPISANA ZGODBA, KI JE RAZLIČNA PO SNOVI, A ENAKA PO NASTANKU.

KNJIGA JE ZVEZEK, V KATEREGA PIŠEJO PISATELJI ZGODBE.

KNJIGA JE BESEDILO, IZ KATEREGA SE UČIMO JEZIKA IN BRATI.

KNJIGA JE STVAR, KI JO LAHKO BEREMO, V NJEJ POIŠČEMO, KAR PIŠE. V KNJIGI SO LAHKO SMEŠNICE IN ŽALOSTNE STVARI.

KNJIGA JE ZA BRANJE, ZA GLEDANJE SLIK IN ZA UŽIVANJE.

KNJIGA JE VELIKO LISTOV Z INFORMACIJAMI, KI SO STRNJENI SKUPAJ IN ZAVEZANI Z USNJEM.

KNJIGA JE ZVEZEK IZ LISTOV, KJER VSE PIŠE: ZGODBE, PESMICE IN RAZLIČNE ZANIMIVOSTI.

KNJIGA JE ENA STVAR, KI ME LAHKO KAJ NAUČI, ČE JO PREBEREM.

KNJIGA JE ŠOP LISTOV STISNjenih SKUPAJ, NA KATERIH SO NAPISANI STAVKI, BESEDE. V NJEJ SO TUDI SLIKE, KI JIH LAHKO GLEDAMO IN PREDSTAVLJAJO ZGODBO.

**KNJIGA JE NAPISANA ZGODBA, KI JO LAHKO BEREMO ALI SE KAJ NAUČIMO.
IMA DVE STRANICI, PRVO IN ZADNJO.**

**KNJIGA JE LAHKO DOMIŠLJIJSKA IN DOMISELNA. OB TEŽKIH TRENUTKIH TE
LAHKO POMIRI.**

NOVA BESEDA ZA BESEDO KNJIGA BI LAHKO BILA

ČARVLIBA

LISTI DOGODIVŠČIN

PLATNICA

BESEDNICA

BESEDNIK

BRALNIK

LISTNICA

LISTOBRALNICA

DOMIŠLJIBLOK

RIMOČRKNICA

ZMES ČRK

POVODNI MOŽ

Nekoč je živel deček, ki se je rad kopal v reki. Nekega dne se je šel kopat v reko, reka ga je odnesla in Povodni mož ga je vzel v svoje kraljestvo. Ko se je deček zbudil, je videl steklene igrače. Povodni mož ga je vprašal, kaj ima najraje. Deček mu je rekel, da mu vse na svetu pomenijo njegovi straši. Povodni mož mu je v žep dal bisere. In ga odpeljal domov. Deček je stekel k mami in ji pokazal bisere. Dečkova družina ni več trpela pomanjkanja. Kljub temu, da se je to zgodilo s povodnim možem, to, da ga je ugrabil, je deček ugotovil, da je Povodni mož zelo prijazen. Deček se je zato odločil, da bo šel na obisk k Povodnemu možu, da mu bo delal družbo. Veliko sta se pogovarjala in se igrala igre. Povodni mož, je dečka naučil zelo dobro plavati, deček pa ga je naučil fantovskih iger, veliko sta brcala žogo.

Povodni mož je postal prijazen in od takrat naprej ni nikomur naredil nič hudega drugim ljudem. Deček in povodni mož sta postala najboljša prijatelja. Deček ga je naučil računati, pisati, brati. Skupaj sta lovila ribe, tekmovala sta v plavanju. Ko je imel deček rojstni dan, mu je Povodni mož prinesel očala za potapljanje in torto.

Deček je bil zelo vesel. Takega lepega darila še nikoli ni dobil.

Povodni mož in deček sta se še naprej skupaj zabavala in ostala prijatelja za vedno.

Val Celestina

SKUPINSKE KRATKE ZGODBE

Nekoč pred davnimi časi za devetimi gorami je živel princ njegovi starši so ga razvajali, celo kraljestvo. Nekega dne je nekoga spoznal. Spoznal je princeso. Ena princesa se je zaljubila ker je mlada. In se je zaljubila v kralja. In kralj se je dal na giljotino in je odrezal glavo.

Plaža je lepa. Rada bi šla na plažo. Ne, raje bi šel na bazen. Zakaj pa ne na morje? Najbližje je morje in vsi hočemo iti na plažo. Ja, plaža je zelo lepa, vsi gremo na plažo.

Nekoč je bila ena srna. Srna je živela v gozdu. V gozdu je bila temno. Bilo je hladno. Živali so delale ogenj. Potem so se nekatere izgubile dlako in začele stati na dveh nogah. In srna je padla na tla.

Nekoč je živel en fant, ki je rad zabredel v težave. In je šel ven s prijatelji, da bi naredili težave. Samo težav ni znal narediti. In je šel do prijatelja, da bi mu pomagal odstraniti težave. Prijatelj mu je rekel, naj se sam znajde. Doma ga je mama našeškala.

6. razred

Nekoč je živel en deček, ki je oboževal viteze. Zato si je zelo želel postati vitez. Nekega dne se je izgubil v gozdu. Slišal je medveda in zbežal v jamo. V jami je bil deček. Ta deček je imel iste sanje kot on. Deček, ki je zasledoval medveda, je našel meč. Hotel je rešiti drugega dečka, ampak se je boril z medvedom. Ko ga je premagal, je rešil dečka in oba sta postala viteza.

Pred davnimi časi je živela čarovnica. Bila je zlobna in znala je narediti katerokoli čarovnijo. Naenkrat je dobila idejo, da bi naredila urok za nevidnost. In za to je potrebovala posebne sestavine. Potrebovala je bron, možgane in črn prah. Iz tega je skuhala posebno juho.

Nekoč sem slišal zgodbo. Zgodba je govorila o nekem otroku, ki se mu je nekaj zgodilo. Zgodilo se mu je to, da je izgubil psa. Brez psa mu je bilo dolgčas, saj sta bila najboljša prijatelja. Vendar se je otrok kmalu postaral. Tudi takrat si je želel ponovno videti svojega prijatelja. Nekega dne se je zbudil in zaslišal lajanje, ki je prihajalo od zunaj. Sledil je laježu in ko je odprl vrata, ga je tam čakal njegov pes, igriv kot nekoč. Odločil se je, da mu bo sledil in tako sta bila prijatelja spet skupaj. Tokrat ju nič ni moglo ločiti. Konec.

Nekoč, pred davnimi časi je živel čarovnik. Iz mačk je naredil milo, iz mikrovalovne pečice je naredil robota. Vrane na vrtu je spremenil v zmaje. Iz psa je naredil vazo in iz omar je izklesal meč. A nekoč je želel narediti železo. Želel ga je narediti iz ogledala, a se je čarovnija odbila od ogledala in tako se je sam spremenil v železo. In do konca dni je tako živel. Bil je železo.

9. r

NAJBOLJ ZANIMIVO POTOVANJE

Vedno se želel potovati. Moj oče, je želel iti na izlet v Bosno. Me je vprašal, če bi šel v Bosno. In sem rekel: seveda hočem iti, ampak Bosne nismo dobro poznali. oče je imel prijateljico, ki je živela v Bosni. Šli smo do nje in jo vprašali če bomo lahko spali v njeni hiši. Rekla je da lahko. Dala nam je ključe od hiše. Pripravila sva se, vzela sva kar sva rabila. In smo zamenjali denar. In sva štartala proti Bosni. Veliko časa sva se peljala. Ko sva prišla v Bosno nisva vedela, kje je njena hiša. Sva jo poklicala in jo vprašala, kje je njena hiša. Povedala je, da je zraven trgovine.

Imena od trgovine se ne spomnim. Hiša je bila zelo velika. Za hišo so bile krave. Jaz sem se zelo smejal. Ko sem prišel v hišo, je bilo zelo lepo. Bil sem zelo lačen in sem rekel očetu: jaz sem lačen, mi je rekel: grema kupit hrano. Dosti hrane sva kupila. Najedla sva se. In sem šel kopat bazene, voda je bila zelo ledena. Kupil sem si sladoled. Bil je dober. Tam smo bili en teden. Najlepše je bilo, zvečer.

Zadnji dan sva se mogla posloviti. Bil sem žalosten, ker smo mogli iti. Pospravila sva hišo in šla proti domu. Čakala naj se dolga pot.

Leon Peroša 7.r.

ŽIVLJENJE

Živjo ime mi je Verija, vem ja, čudno se sliši, ampak tako ime mi je vseč in takega so mi dali moji starši in priimek imam tudi zanimiv - Hankan. Nisem edinka, imam še dve sestri ... trojčice smo, tako se je zgodilo. Ned nami je tri minute razlike pri rojstvu jaz sem se zjutraj ob 3:00 druga sestra 3:03 in tretja 3:06, ja res čudno ane no glede čudnih stvari lahko še marsi kaj povem naprimer to da se vse tri enako kličemo...ja zares nevem kako mama ve katera je katera ampak okej.

Čudno je tudi to da smo čisto enake zunanje in harakterno in tudi enako razmišljamo prau povemo si use z enim pogledom ker vemo kaj mislimo pač če logično pogledaš enako mislimo zato vemo hah ja zabavno drugi pa nevejo kaj se nam dogaja v glavi,in sposobnosti imamo enake in na enaki stopnji razvite ja mišljeno je pač naprimer igranje klavirja,kitare,risanja,razne borilne veščine itd. da vam povem vso zgodbo o nas treh. Jaz in moji sestri smo se rodile zelo čudne bi rekli lahko tako ja zato ker imamo krila prau zares letimo z njimi in so oranžno bele in imamo že od rojstva magijo z katero lahko delamo vse in je bela ne se bat hah ja zares čudno je tudi to da tudi hrana stvari in barve so nam enako ušeč.

Me tri že od rojstva si na leto odstrižemo samo 3cm las in nič več zato imamo zelo dolge ampak z magijo lahko si jih naredimo lažje in kako frizuro katero ne narediš kar tako lahko z rokami. Takoj ko smo se rodile so se čudili kake smo in so rekli da nebomo preživeli z takimi "deformacijami" ampak smo in so odkrili da imamo zelo visoki IQ in super pamet ja tako nam je rekla mama tako kot so ji rekli. Posebne smo in naše moči in vse uporabljamo v dobro drugim.

...se nadaljuje ...

Julija Čendak

KNJIŽNICA

Šola je hiša polna vrat.
V vsakih vratih se nekaj skriva.
Včasih od znotraj zanimiva včasih pa ne.
A najlepša vrata peljejo v kjer se skriva besedni zaklad.

V vsaki polici se skriva in mrgoli pravličnih junakov
In tudi kakšnih zlobnih ljudi
Na vrhu polic ki segajo do oblakovse poskrivajo čudna sveta

Ob ponoči ko vsi spijo
Vse v knjižnici oživijo.
Zato danes veselim se že da
Ta nož v njem spi.

Valentina Stopar

KAJ SESTAVIJO ČRKE

Vse črke so posebne, vsaka črka se drugače napiše in se izgovori drugače kot druge, ampak razen tega črke nimajo ničesar posebnega. So le črte brez pomena, vsaj dokler nečesa ne sestavijo. Kaj sestavijo črke? Naj lažje bi bilo reči, da sestavijo besede ali stavke, ampak ni samo to. Črke sestavijo pomene, sestavijo zgodbe, sestavijo sanje in na koncu z vsemi temi besedami, ki se napišejo z črkami, se sestavi tudi knjiga. Torej knjige niso le papir, ampak so sestavljene iz pomenov, zgodb in sanj, torej so sestavljene iz črk, ki v par sekundah iz tega, da nimajo pomena, sestavijo nekaj, kar pomenov ima neskončno.

DOŽIVLJAJSKI SPIS

Dan, ki se ga rada spominjam je, ko sem šla v Bovec z mojo prijateljico. V Bovcu sva se igrali na igrišču in sva bili lačne, zato sva šle v trgovino iskat sladoled sabo smo si vzele plastenko vode , ko smo pojedle sladoled, smo se šle igrat. Potem je bila knjižnica odprta smo šle v knjižnico. Nato sva vidle računalnike in knjige najprej sva šle na računalnike in smo poslušale glasbo. Moja prijateljica je pela tako na glas, da je knjižničarka se smejala in jaz tudi. Nato smo šle brat knjige in ena knjiga je bila zelo zabavna.

Potem smo šle k črni ovci in se in je bila gostilna odprta, samo midve nisva šle v gostilno, ampak na igrišče zraven gostilne. Najprej sva se spuščale po toboganu, potem na gugalnici in sva še plezale po drevesu. Nato prišla njegova mama in smo šle skupaj domov. Doma smo pojedle kosilo in šle po kosilu se vozit z haverbordom. Nato mi je prijateljica potegnila za roko medtem, ko sem bila na haverbordu.

Zato sem imela veliko črnico. Ampak čez neki časa je minila bolečina , ki je minila bolečina , sva šlena igrišče in se igrate dokler ni bila večerja . Tam smo telovadle in delale stojo most, meni je vspelo že trikrat moji prijateljici pa dvakrat. Potem nas je poklicala njegova mama na večerjo in smo jo pojedle in popile. Po večerji smo šle se stuširat in legle na posteljo. Potem smo gledali še en lep film in zaspale.

Zelo lepo sem se imela tam. Upam, da bom šla spet v Bovec.

Stella

Lepe besede vedmo lepo mesto najdejo

Nekaj časa nazaj sem bila brez naloge in sem se bala povedati, da je nisem razumela. Ampak če nebi povedala bi lahko učiteljica bila jezna zato sem se odločila , da ji povem. Prišla sem v šolo in počakala , da učiteljica pride , ko sem jo videla sem se tako bala , da mi lahko kaj naredi , bala sem se , dami nebo verjela zakaj nisem naredila naloge. In stopila sem k učiteljici in razmišljala sem kako bom začela... rekla sem živjo učiteljica odgovorila je živjo , kaj je narobe.

Opazila je, da sem se lagala in še je nisem mogla pogledati v oči lagala sem videti njeno agresijo, če bo seveda. Rekla sem ji jaz sem pozno končala svoje delo in nisem mogla narediti domače naloge , oprostite. Stisnila sem oči v strahu, da dobim udarec pač bi manj čutila tako. Učiteljica pa je z mirnim glasom vprašala: kakšno delo pa si imela? Počasi sem odprla oči in z takim glasom povedala: od treh popoldne sem pospravljala , likala , počistila okna , tla in pospravljala hišo , prah obrisala , ker mama je v službi od dveh in sem morala jaz , potem pa sem delala domačo nalogo od matematike in italijanščino , angleščino in , ko sem končala je bila že deset in pol in sem mogla slovenščino spravila sem se delat ampak nisem razumela nekaterih nalog zato sem naredila to kar sem zmedla.

Učiteljica je mirno rekla , da je vse uredi , kdaj si pa šla spat? Rekla sem ob pol noči zato če lahko prosim dokončam do jutri . Rekla je , da ja lahko in smo odšle v razred in se je začel pouk.

Julija Čendak 7.r.

MOJ SPOMIN IZ OTROŠTVA

Sončen, topel dan. Užival sem na plaži, igral sem s ena mivki in seveda čofotal po vodi. Star sem bil tri leta. Sonce se je že počasi spuščalo v zaton. Še zadnja urica na plaži. Počasi smo pripravili brisače, blazine, nujno smo morali poiskati raztresene pripomočke za igranje v mivki in z novimi prijatelji izmenjati igrače, ki smo si jih posodili. Še zadnji pozdrav soncu, ki je božalo plažo še z zadnjimi žarki. In že mo bili v našem apartmaju. Pojedli smo večerjo, se umili in odšli spat.

Zbudili smo se, se oblekli in šli v zabavišni park. Z Luko sva šla na vlakec smrti. Dolgo sva čakal, ampak se je izplačalo. Bili so lupingi, ostri ovinki in včasih nas je celo narobe obrnilo. Vožnja je bila kratka, a še vedno zabavna. Šli smo domov, ko sem pogledal v omaro, sem videl razstavno lutko, potem so se luči ugasnile. Ko so se ponovno prižgale, je lutka začela govoriti, nato je začela teči proti meni. In potem sem se zbudil.

OČI

So okna v svet

In okno v tvojo dušo.

Pazijo, da ne padeš v blato,

Da ti ne spodrsne na bananinem olupku,

Da se ne udariš v galvo ...

A ko pade noč, se zaprejo, da ti pomagajo zaspati.

Elija Perko Penko

Na avtobusu 1 gospot zraven mene sedi pa Mal češ 50 ima še zdi zdi zdi zdi kaj zdi ampak ta gospod non stop mlči in v roki telefon drži si mislite telefon drži madaj mladi poslušate me zdaj kr vam zdaj povem vam čudno bo zvenelo ker ta gospot nima kateri koli telefon namreč tač fon uredi si mislite tač fon ima ampak ta gospot non stop na fejsu tešči in na ista če nov golov dobi ta gospot res zgleda star ampak ni tako ker ta gospot ni star zato mladi zapoventi si to ker da si ne boste mislili da stari telefon ne uporabljajo ker odvisno od osebe same

Žan

Vstop v preteklost

Osebe: Leon, Tai, Tonca, Bebi, Togo.

- Leon: vpraša Taia če gre en krog v Portorož?
- Tai: Dobra Ideja
- Leon: Leon se sprašuje sčim naj gredo v Porotož?
- Tai: Z motorjem?
- Leon : ok (in grejo v Portorož)
- Tai: (in so prišli) kam greva?
- Leon: Tunel ki vodi v Strunjan!
- Tai: ok
- Leon: (pri sli so in vidojo neki nenavadnega) in Leon vpraša taia kaj je to?
- Tai: Ne vem (in takneta)
- Leon: (oba zaspita) Leon se zbudi in vidi da je use drugače !
- Tai: (In se zbudi) Leon kje sva?
- Leon: Ne vem!
- Tai: Greva naprej! (In gresta)
- Leon: Tai Glej!
- Tai:To je gospa greva k njej!
- Leon: Greva!
- Tai: Dober dan!
- Tonca: Dan (grdo pogleda taia in leona)
- Leon: Lahko nam pomagata?
- Tonca: Ja seveda
- Tai: Lahko kaj dubiva kaj hrane?
- Tonca: jedla bosta zelenjavo
- Leon: Super
- Tai: jej
- Tonca: (poslje leona in taia da grejo po zelenjavo) uzamte uso zelenjavo!

- Leon. Tai glej kuza!
- Tai. Ko je lep!
- Leon: kako mu je ime?
- Tai: ime mu je Togo!
- Leon: TOGO!
- Togo: dober dan!
- Leon: (se zacudi)
- Tai: nam lahko pomagas?
- Togo: ja
- Leon: hoceva it nazaj v PORTOROŽ!
- Togo: kako sta tle prišla?
- Tai: Neki portal sva taknila!
- Togo: sledita mi!
- IN GREJO!
- Togo: najde portal!
- Leon: greva?
- Tai:NE!
- Leon: zakaj?
- Tai:ki bom pogresal togota!
- Togo: grem zraven?
- Tai : JA!
- Leon: gremo
- In pridejo
- Togo: ki lepo!
- Tai: gremo k meni domov!
- Leon: Ajde gremo
- Bebi: počakete name!
- Leon: kdo si ti ?
- Bebi: jaz sem bebi!
- Tai : leon ne varjami mu ker te lahko ukrade!
- Leon: ok
- Bebi; Nic ne bom!
- Tai : adijo!
- Leon:adijo!

Leon perosa

Skrivnostni fant

Osebe: skrivnostni fant, janko, mama, policist

Pred davnimi časami je živel v hiši mama in janko ki je bil nagajiv, nesramen ampak tudi včasih zelo prijazen. Bil je lep, obut, bogat in je vprašal mamo da bi šel ven igrat.

Janko: Mama kaj lahko grem ven?

Mama: ja seveda ki itak igraš preveč na računaliku Janko: (odšel ven iz hiše in je začel igrat z žogo.)

Ko lepo igrat z žogo ko ronaldo

Pride skrivnosti fant iz grmovlja in janko se čudi

Janko:KDO SI TI?

Skrivnostni fant: jast sem fant ki nima imena ampak mam skrivnostno moč

Janko se začudi in ne verjame da ima moč

Janko: sploh nimaš moči

Skrivostni fant pokaže moč ki je neuničljiva

Janko verjame.

Janko: opa baldi to je res! Dej gremo zafrkavat nekoga in kako ti je ime?

Skrivnosti fant: moje ime sploh ni ampak lahko me kličeš normalno fant

Janko:oh ok?

Šli so po mestu in so začeli se zafrkavat in postali najboljši prijatelji nato je prišel policist iskat skrivnostnega fanta ki je moral bit u zaporu zaradi super moči.

Policist: dober dan iščem enega čudnega fanta ki ima neke moči

Janko: prosim?

Policist: če ste vidli enega čudnega fanta

Janko: nevem.

Policist: dobro hvala za vaše informacije.

Janko: ni problema

Policist: če ga vidite pokličite na 113

Janko: bom videl

Medtem pa skrivnostni fant je zbežal u nazaj gozd

Janko: kje si?

Nič se ni pojavilo vse je bilo tiho...

Janko je bil žalosten ki ga ni več

Medtem pa je jankota mama prišla in iskala njenega sina.

Janko: MAMA TU SEM!

Mama: a tu si veš koliko je ura?

Janko: ja vem je že noč vidim mama

Mama: gremo domov

Janko: ja ampak sem zgubil enega prijatelja.

Mama: kako prosim?

Janko: nič pozabi.

Jezno je šel doma in se pučtil slabega

Mama: kaj je narobe?

Janko:nič. (odšel u sobo).

Janko od takrat je vidil pismo ki je napisal skrivnostni fant.

Pismo napisano: Dragi moj prijatelj videl sem te kako si bil jezen ki si me iskal mogel sem pobegniti zaradi tega ki me iščejo ma vseeno če to vidiš pismo ti se zahvalujem da si se družil z mano best friend.

Janko je bil od takrat vesel za to pismo in naslenji dan se je družil z prijatelji ki jim je tudi povedal kaj je bilo včeraj..

Tako se je končalo.

THE END janko in skrivnostni prijatelj.

14:39

28.05.2019

Alen Z.

DRAMSKI TEKST

SKRIVNOSTNI FANT

Anja:« Včeraj sem bila v Portorožu.»

Miha:« Kaj si počela?»

Anja:« Šla sem z Alenko na sladoled.»

Alenka:« Ja šle smo na sladoled in srečale Blaža.»

Anja:« Veš tistega fanta iz 8. razreda z modrimi očmi...»

Miha :«In....punce?»

Anja:« Rekel je da se dobi z Luko in da gredo na letališče.»

Miha« Gremo tudi mi?»

Alenka in Anja« Gremo....»

Miha« Živijo fanta....»

Alenka« Kaj se dogaja?»

Luka« Letalo se je zažgalo.....tam....gremo hitro..»

Blaž« Gremo brž....da nebo eksplodiralo.....gremo ,gremo...»

Alenka« poglej tam je en fant....glej beži iz letala!»

Blaž« Saj je ranjen, krvavi....kdo je?»

Miha« ne vem...nisem ga nikoli videl!»

Alenka« Skrivnostni fant.»

Napisal: Blaž ŠČULAC 7.r

Pred davnimi časi je živel beli angel .

Nekega dne je beli angel šel v gozd nabirat zdravilna zelišča.

Da bi iz zelišča naredila čarobno knjigo. Beli angel je letela in letela. Videla je ranjeno vilo. Beli angel je pomagala vili, da bi jo pozdravila.

Beli angel je pozdravil vilo in vila je rekla: »Jaz vem, kje je kristal.«

Alesia Barborič

Uradno: kraja kovancev

V petek zjutraj sem se igral.

Popoldne sem šel spuščat jadnico.

V soboto sem šel pogledat k vodnjaku.

Ko sem prišel tja, sem videl kovance.

Potem sem se odpravil domov in šel spat.

Mami je rekla da moram kupiti kruh.

V nedeljo sem vzel kovance iz vodnjaka.

V šoli so mi rekli, da kradem ljudem srečo.

Arne Bajramovič

Nekoč sta živila kraljica, čarovnica kralj.

Nekega dne je kraljica srečala čarovnico. Videla je da se jezi in je kričala na njo. Poklicala je na pomoč. Prišel je kralj in ukazal čarovnici naj ne napade kraljice.

Čarovnica mu reče, da naj se ne vmešava, ker bo tudi njega začarala.

Čarovnica je prinesla dve jabolki. Jabolki je dala kralju in kraljici. Pojedla sta jabolka in padla po tleh.

Tako je čarovnica zavladata svetu.

Zehra Ajdini

Nekoč je bila grda kraljična. Živila je v gradu. Bila je tako grda, da so ljudje bežali od nje. Le mama in oče-kralj in kraljica sta jo imela rada, ker je bila dobrega srca. Nekega dne je šla k mesarju in kupila klobaso. Ampak ta klobasa ni bila navadna klobasa, ampak je bila čarobna klobasa.

Ko je prišla domov, je klobasa začela govoriti. Kraljična se je zelo prestrašila. Klobasa ji pove, da če je ne bo pojedla, ji lahko izpolni željo. Kraljična si je zaželela da bi postala lepa. Čudež se zgodi in postane najlepše dekle v kraljestvu. Kralji in kraljice sosednih kraljestev so bili ljubosumni, ker je kralj imel tako lepo hčerko.

Žan Žak Hozjan Osredkar

Zver se je pojavila v Portorožu

(Šrek, zajec , Fiona, otroci, France Prešeren)

France Prešeren: Nekoč je živel Šrek z svojo družino njegova družina je bila zelo bogata. Šrek je cel denar zapravil v Cazino, njegova družina je bolj in bolj postajala revnejša.

Šrek: otroci morate si najt delo imate 16 let ležite na gnoju in brskate si po nosu. (otroci zavijajo z očmi.)

Otroci: dej oči pejdi stran in pejdi ti delat.

(Fiona pride in reče)

Fiona: Kako govorite z očetom? Mi ko smo bili mladi smo delali in čistli ,ne pa valjali po gnoju.(ulefi zajec in gleda Šreka in odgovori)

Zajec: Ej Šrek imam neki zanimivega...in kaj tako smrdi?

Šrek: Ma otroci ,kaj pa misliš in kaj imaš zanimivega povedat?

Zajec: Aja to...(Otroci poslušajo.)Če te zanima delo z gradbeništvom?

Šrek: Ja, kakšno plačo dobijo?

Zajec: Super plačo dobijo!

Šrek: Potem pa me zanima.

Fiona: Zdi se mi zelo dobro

Otroci: Ja zeloooo dobro(se hihitajo)

Šrek: Kaj pa se vi smejite? Rajši si vi poiščite kakšno delo!

Fiona: Dajmo iščite si delo!

Otroci: (Odpravijo se iskati delo)

(Šrek in Zajec se odpravijo na delo)

(Fiona ostane doma)

France Prešeren: (je odšel k fioni in ji povedal)

Videl sem da Šrek nobenega zasluženega denarja ne daje v hišo in otroke?!

Fiona: Ne vem v kaj porablja ves ta denar veš ti mogoče kaj več?

France Prešeren: Nebi vedel res mogoče ve kaj zajec saj delajo skupaj ga bom poklical da pride (vzel je telefon v roke in poklical zajca).

Zajec: Povejte?

Fiona: Zanima me če veš kam da ja Šrek ves ta denar v hišo ni prinesel centa?

Zajec: Videl sem ga en dan v Cazinoju v Portorožu..

France Prašeren: RESNOO??

Fiona: (gleda razočarano in je zelo jezna)

(Šrek pride domov in opazi takoj da je nekaj narobe)

Šrek: Fiona a je vse v redu ali se je kaj zgodilo z otroci.

Fiona: A te klofnem zdaj ali čez 1sekundo aa??

Šrek: Čez eno sekundo ,da se pripravim...

(Fiona ga je klofnila,da je Šrek padel skupaj)

Fiona: eh zdaj pa tako ali kaj bomo se delali bogi?

(Nato pridejo otroci in začudeno gledajo)

Otroci: a si ga spet klofnila?

Fiona: Jap točno tako sem ga in prav je.

(Otroci primejo očeta in odpeljejo ga do sobe)

Fiona: Kar tako bomo videli jutri! (Fiona gre spat k otrokom in zjutraj pa vstane prva prej vsemi in gre do svoje sobe polna energije in gre zbuditi Šreka)Vstani zguba službo danes imaš!

(Šrek cel zmeden ne ve sam kje je bil včeraj...)

Nejla

SAMA (Alesia Barborič)

Bila sem doma in se dolgočasila. Kot ponavadi.

Rekla sem, da bom šla ven. Nobenega ni, nobenega zunaj.

Jaz pa sem malo razmišljala: zgleda , da se bom igrala sama. Mogoče se igrajo z igricami.

In tako je bilo cela dva dneva.

V soboto in nedeljo.

Sama.

Draga Sara!

Kako je v Ameriki? Upam, da se imaš lepo. Jaz sem dobro in uživam. Pri nas je še vedno toplo. Ali je v Ameriki mrzlo? Upam, da si se kopala. Pridi hitro domov, ker te pogrešam. Lepo se imej.

Tvoj bratranec Kevin

NAPAD KITAJSKEGA ZMAJA

Bilo je mrzlo in temno.

Bine je bil na podstrešju. Iskali so knjige, našel je knjigo, ki je bila prekleta. Nesel jo je dedku. Dedek je zaigral na čarobno glasbilo. Ko je zaigral, je prišel kitajski zmaj. Mačka je poklicala: »Bine, Bine!« Bine je stekel iz sobe. Videl je zmaja in poklical robotskega prijatelja. Prijatelj je poklical svojega šefa. Šef je odgovoril, da takoj pride in je hitro prihitel v gozd. Lesena sova ga je vprašala: »Kam pa kam?« Šef ji je odgovoril: »Moram iti k prijateljem.« Sovica mu je rekla, da lahko gre. Prišel je do hiše in porazil zmaja. Da se mu zahvalijo, so mu rezervirali počitnice na morju.

Živeli so do konca svojih dni, knjigo pa so odpeljali daleč stran.

Kevin

RAK IN OPICA V POBEGU

Bila je temna, nevihtna noč.

Opica in rak sta se premočena srečala na ulici. Da bi zbežala pred dežjem, sta se zatekla pred muzej. Rak je s svojimi kleščami razbil steklo in vstopil v muzej. Ko pride v muzej, gre mimo okostja t-rexa. Rak prevrne posodico s strupeno vodo. Takrat ga sliši varnostnik in gre pogledati, kaj se dogaja. Sliši glasbo in reče: »Presneto.« Glasbo ugasne in steče proti njima. Rak in opica zbežita in se ne vrmeta več nazaj.

Arne

Četrtek, 29. november 2018

Hello, man, reading this. I'm from Divača. My name is Žan Žak. My country is Slovenia. I have a friend Lan. He has 5000 euros (€) in the bank. He has 2 cats they are female Puki and Tačka. He has a hunting rifle and sometimes we are shooting targets. We are playing Fortnite, the most popular game in the world. His mom has an apartment it's called Zenja, her name is Matejči Šajnam (Mateja Šajna). My friend and me sometimes drive an engine (vehicle), sometimes we go to shopping alone and sneaky buy an energy drink and other candy. Then we go to my home and listen to a dubstep music.

MOJ SVET

Večkrat se mi zgodi,
da moje misli grejo drugam,
odpotujejo v drug svet,
v svet, ki bi bil veliko ljudem tuj,
morda je tuj celo vsem,
ki živijo na tem svetu.
Kdorkoli ne bi pričakoval,
kaj se bo zgodilo.

Razen mene.

Jaz točno poznam začetek in konec.

Ne poznam pa vsega drugega,
kljub temu, da se sama odločam,
večkrat presenetim sama sebe,

saj je ta svet MOJ in
tudi jaz sama ne vem,
kaj vse se v njem skriva.

Najbrž vas zanima,
kakšen je ta MOJ svet,
a jaz vam ga ne morem opisati,
lahko vam le podam nekaj nasvetov
preko besed na listu
in ničesar več.

Če bi želeli točen opis mojega sveta,
morate misliti na nekaj,
kar vam NE pride na misel,
misliti morate na barvo,
ki je NISTE NIKOLI VIDELI

in na nekaj, kar NE OBSTAJA.
Mislite, da je to nemogoče?
V MOJEM SVETU JE VSE MOGOČE!
Zato, ker je moj svet sestavljen iz sanj.
Ne živim, da bi te sanje uresničila.
ŽIVIM, DA SANJAM.

KADA 777

NA POTI:

POTOVANJE V NEZNANO

Ponavadi se potuje z letalom ali ladjo
in se točno ve,
kam se gre.
A če ladje in letala uporabiš ne
in ne veš,
kam greš ...
preprosto torbo na hrbet si daš in hoditi začneš proti ...
Proti čemu? Proti komu?
Koga ali kaj greš iskat?
Zakaj želiš to najti, če niti ne veš, kaj iščeš?

Nekega dne pomisliš in sprašuješ se,
kaj vse neznano je.
Zato torbo na hrbet si daš in hoditi začneš proti ...
Proti krajem, ki jih nihče ne pozna.
Iskati greš to, kar nihče ne ve, da obstaja.
In si vesel.

Vesel, ker boš našel nekaj, česar še nihče ni videl.
Razen tebe.

Ko najdeš kraj, ki ga nihče ni poznal,
Ni prav reči, da si našel kraj, ki ga nihče ne pozna,
Ker TI zdaj veš, kje je in veš kaj je.
Nemogoče je najti kraj, ki ga nihče ne pozna.
Lahko greš v iskanje tistih krajev,
ki jih TI nisi še nikoli videl.
Tam kjer so živali in drugi ljudje, ki jih ne vidiš vsak dan.
Vidiš ljudi in spoznaš jezike, ki očarajo te.
Ne pozabi še na tiste vse čudovite razglede,
ki jih imaš možnost videti vsak dan.
Vsi tisti razgledi tako običajni, a tako drugačni.
Če jih pogledaš z zvedavimi očmi,
se ti bodo zdeli povsem neznani.

NARAVA

Sedim ob robu reke z mislimi.
Po poti po vesolju ni takih slik ...
Ti jih narediš za nas, v dušo položiš,
ko le lahko vsi bi to videli ...

Le te besede vsak v sebi drži ...
Nevarno blizu vrat sovražnik stoji ...
In morda le pride dan, ko bo tekla kri,
a vedi, da takrat ob tebi smo mi.

Narava ...
V tebi ogenj gori, zato da v nas življenje zori,
vse kar je,
si ti ...

VALE

TEMNA STRAN SONCA

Če sonca ne bi bilo,
niti življenje ne bi obstajalo.
A sonce ni edina stvar, ki dela svetlobo.
Obstajajo viri svetlobe, ki za tabo komajda senco pustijo
in take svetlobe,
ki samo senco naredijo in ničesar drugega za tabo ne pustijo.
Ko je vojna, veselja ni,
to pravijo vsi,
kljub temu, da na drugem koncu sveta se nekdo smeji.
Sonce črno postalo je
in če pogledaš ga, misliti začneš na spomine,
ko vse je bilo lepo in drevo je v miru raslo.
Še vedno so tu kraji, kjer ni bilo tako ...
Luna pa sveti na vse kraje sveta,
Zanjo je vse enako, zanjo smo vsi enaki.
Luna, čaka na dan, ko sonce ne bo več jezno.
Ne ve, kdaj bo to,
ampak ve,
da prihodnost sveti se.

ZGODBA O NEVIHTI

Danes zdi se mi,
da veter hoče name hišo zrušiti.

Slišim ga za zidovi,
kako hrupen je,
preglasen, kot ponavadi.
Lahko bi rekla, da je neznosen,
a kaj ko je tako lepo.

Vse črno zunaj je in zdi se mi,
da me mrak hoče ugrabiti.
Skozi okno ne vidim niti ene žive duše.

Kje ste vsi?
Najraje zakričala bi.
Ampak zakaj bi s kričanjem motila tako čudovit mir.

Začelo je deževati.
Zdi se mi, da se bom utopila.
Vidim in slišim, koliko vode pada z neba
in razmišljam o osebah, ki dežja ne prenašajo.

Strela je močno udarila v tla.
Najprej sem jo slišala, nato tudi videla.
Ko bobnenje začne sodelovati v tem koncertu,
Na koncertu te nevihte.
Tako je slika končno končana.
Slika, na kateri ni niti ene osebe.

KO SO PADLE MASKE

Ko je prišla najhujša nevihta,
spomnim se, da je skupaj z dežjem z neba prišlo še nekaj drugega.

Maske.

Nešteto mask, vseh barv in oblik,

Ena ni bila enaka drugi.

Vsaka maska, ki je padla z neba,

je hodila po zemlji.

Medtem je spreminjala svojo obliko in barvo,

na koncu pa se zlomila in se utopila v zemlji.

Vse maske so padle z neba.

Vsem, razen ene.

Ena maska je prišla iz zemlje.

Bila je majhna, bela in preprosta.

Mislím, da prav zaradi tega, je nihče ni opazil.

A ona je bila tam.

Vsi so se obnašali, kakor da ne obstaja.

Vsaj tako je bilo dokler ni padla, ampak ne na tla

Temveč v nebo.

Maska, ki se je rodila pod soncem,

je zdaj padla proti zvezdam.

Vsi so mislili, da bo šla tako daleč, da je nihče ne bo mogel videti.

Vsi, razen mene.

Jaz sem vedela, kaj se bo zgodilo.

Vas zanima kaj?

Ponoči pogledjte v nebo in najdete belo, preprosto, dolgočasno masko,

ki se sveti na nebu.

PESEM KI REČE KONEC

Vsem so všeč pesmi, nekaterim so všeč vesele drugim žalostne, nekaterim pa pesmi brez besedila.

Ampak vsem so všeč pesmi in vsi ko, se njihova najljubša pesem zaključijo hočejo poslušati še enkrat...

To me spominja na šolo.

Nekaterim je všeč druženje z sošolci drugim se naučit nove stvari, nekaterim pa je preprosto všeč

Poslušati učitelja tudi če to ne pomeni, da si boš zapolnil vse.

Ampak vsi imamo (ali smo imeli) radi šolo tako ali drugače in vsi smo mogli za vedno pozdraviti

Šolo, pozdraviti za vedno tiste hodnike, tiste razrede v katerih si se mučil za se kaj naučit,

Nekatere tistih sošolcev z katerimi ste prenašali pouke in učitelje ki so prenašali vas...

Vsi si želimo poslušati še enkrat najljubšo pesem in vsi si želimo hoditi še enkrat po

Hodnikih z težko torbo na ramenih ampak ne vsaka pesem je narejena za biti poslušana še enkrat.

Naslov je "Pesem ki reče konec " ampak to ni pesem in nikoli nisem omenila besedo "Konec",

Zakaj potem tak naslov? Odgovor je preprost: ni nujno omeniti konec, da ta pride torej zakaj ne bi smela reči konec "konec" v naslov in potem nikoli več spregovoriti tiste besede? Veste kaj?

Nočem, da pride konec, torej mogoče če ne rečem tiste besede ne bo prišel!

...Prepozno...

...KONEC...

